

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211612
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119211612.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Milana Majerníka, v spore žalobcu: Peter Jarkovský - CORYN, s miestom podnikania Jesenná 8502/8, 080 05 Prešov, IČO: 32925042, právne zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO: 37941623, proti žalovanému: V. B. C., N.. XX.XX.XXXX, A. V. B. XXXX/XX, XXX XX W., právne zastúpenému Mgr. Karolom Ševcom, advokátom, so sídlom Hlavná 29, P.O. BOX 215, 080 01 Prešov, IČO: 37941721, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 10C/28/2019-419 z 27. októbra 2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je vlastníkom nehnuteľností - pozemkov nachádzajúcich sa v obci W., k. ú. B., ktoré sú súčasťou oploteného areálu žalovaného a ktoré tak užíva výlučne žalovaný. S jeho návrhom na zámenu nehnuteľností žalovaný nesúhlasil a na jeho list z 1. apríla 2019, ktorým ho vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia a na neznemožňovanie prístupu na jeho pozemky nijako nereagoval. Žalovaný užíval jeho majetok bez právneho dôvodu, čím z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Na podporu uplatneného nároku poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky, ako aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove, ktoré sa konalo 10. januára 2013 a na ktorom bolo prijaté stanovisko v tomto znení: „Bez dôvodné obohatenie vzniká nielen v prípade, ak sa protiprávne rozmnoží majetok obohateného, ale aj vtedy, ak sa doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu došlo, keby bol obohatený plnil svoje povinnosti (porov. R 25/1986). Niet dôvodu nevzťahovať uvedené pravidlo aj na stav, ak obohatený vrátane verejnoprávneho subjektu využíva pozemok bez právneho dôvodu na účely komunikácie (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 33 Odo 1405/2005 z 25. októbra 2006, podľa ktorého povinnosť poskytovať náhradu vlastníkovi pozemku, na ktorom stojí stavba platí pre vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom svoje vlastnícke právo využíva. Podstatné nie je ani to, či užívanie stavby prináša zisk). Primeranú náhradu za bezdôvodné obohatenie v prípade sporu určí súd podľa okolností konkrétneho prípadu. Medzi okolnosti, ktoré môžu determinovať výšku náhrady, patrí aj odplata za užívanie porovnateľného pozemku v odplatných zmluvných vzťahoch. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. 5 Cdo 8/2009 z 13. novembra 2009 okrem iného uviedol, že užívateľ cudzej veci bez právneho dôvodu, je povinný vydať bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, rozsah ktorého plnenia, ak tento nie je stanovený predpisom (takýmto predpisom nie sú Zásady pre určenie výšky nájomného za

prenájom a podnájom nehnuteľností vo vlastníctve mesta z 24. februára 2006), je vyjadrený peňažnou čiastkou, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie (prenajatie) veci. Prihliadne sa pritom na účel a spôsob užívania a na druh právneho dôvodu, ktorým sa spravádza právo užívania veci vzhľadom na jeho rozsah a spôsob zakladá; najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, kedy sa výška náhrady určuje podľa obvyklej hladiny nájomného, ktoré by nájomca v danom mieste a čase platil, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy. Obvyklé nájomné je nájomným tržným. Až pri absencii zodpovedajúcich podkladov môže súd vychádzať aj z výšky náhrad v iných prípadoch; v takom prípade ale skutkové zistenia je potrebné podrobiť ďalšiemu posúdeniu z hľadiska toho, do akej miery je obmedzený vlastník v prípade nájmu pozemku, pri ktorom mu so zreteľom na účel nájmu zostane po dobu nájmu „holé vlastníctvo“ bez možnosti užívať pozemok. Žalovaný sa užívaním pozemkov v jeho vlastníctve obohatil vo výške, za ktorú by si predmetné pozemky musel prenajať. Pokiaľ ide o výšku náhrady za spotrebované plnenie zo strany žalovaného, poukazuje na znalecký posudok č. X zo 7. januára 2019 vypracovaný Znaleckým ústavom - Technická univerzita v Košiciach, Stavebná fakulta, Vysokoškolská 4, 040 01 Košice, ktorým znalecký ústav stanovil všeobecnú hodnotu nájmu dotknutých pozemkov v jeho vlastníctve takto: v roku 2017 vo výške 15,89 eur/m² pozemku ročne, v roku 2018 vo výške 16,10 eur/m² pozemku ročne. Za užívanie pozemkov zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. B., a to: parcely K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku zastavaná plocha o výmere 7 m², v podiele 1/1, (vytvorenej z pôvodnej parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 7 m², na základe geometrického plánu č. XXX/XXXX z 26. novembra 2018, ktorý vyhotovil X. W., B.. T.. Y.), parcela K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku orná pôda o výmere 57 m², v podiele 1/1, (vytvorenej z pôvodnej parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 215 m², na základe geometrického plánu č. XXX/XXXX, ktorý vyhotovil X. W., B.. T.. Y.), parcelu K.-Z. č. XXX/X nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 7. júla 2017. Za 64 m² užívaných nehnuteľností v jeho vlastníctve je spotrebované plnenie zo strany žalovaného (aliquotne nájomné) za obdobie od 7. júla 2017 do 31. decembra 2017 (vrátane), t. j. za 178 dní vo výške 495,94 eur, od 1. januára 2018 do 31. decembra 2018 (vrátane), t. j. za rok vo výške 1.030,40 eur, od 1. januára 2019 do 6. júla 2019 (vrátane), t. j. za 187 dní vo výške 527,90 eur spolu vo výške 2.054,24 eur. Za užívanie pozemku zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. B., a to parcela K.-E. č. XXXX/X, druh pozemku zastavaná plocha o výmere 73 m², v podiele 1/1, ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 21. júna 2016. Za 73 m² užíwanej nehnuteľnosti v jeho vlastníctve je spotrebované plnenie zo strany žalovaného (aliquotne nájomné) za obdobie dva roky spätne odo dňa podania žaloby od 7. júla 2017 do 31. decembra 2017 (vrátane), t. j. za 178 dní vo výške 565,68 eur, od 1. januára 2018 do 31. decembra 2018 (vrátane), t. j. za rok vo výške 1.175,30 eur, od 1. januára 2019 do 6. júla 2019 (vrátane), t. j. za 187 dní vo výške 602,14 eur, spolu vo výške 2.343,12 eur. Za užívanie pozemku zapísaného taktiež na LV č. XXXX pre k. ú. B., a to parcely K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku orná pôda o výmere 75 m², v podiele 1/1, ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 20. februára 2019. Za 75 m² užíwanej nehnuteľnosti v jeho vlastníctve je spotrebované plnenie zo strany žalovaného (aliquotne nájomné) za obdobie od 20. februára 2019 do 6. júla 2019 (vrátane), t. j. za 135 dní vo výške 446,61 eur, spolu vo výške 446,61 eur, za užívanie pozemku zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. B., a to parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 157 m², v podiele 1/2, na spoluvlastnícky podiel pripadá výmera 78,50 m², ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 29. januára 2018. Za užívanie spoluvlastníckeho podielu v 1/2 na predmetnej nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, na ktorý pripadá výmera 78,50 m² je spotrebované plnenie zo strany žalovaného (aliquotne nájomné) za obdobie od 29. januára 2018 do 31. decembra 2018 (vrátane), t. j. za 337 dní vo výške 1.166,90 eur od 1. januára 2019 do 6. júla 2019 (vrátane), t. j. za 187 dní vo výške 647,51 eur, spolu vo výške 1.814,41 eur. Za užívanie pozemku zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. B., a to novovytvorenej parcely K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku orná pôda o výmere 59 m², v podiele 1/2, na ktorý spoluvlastnícky podiel pripadá výmera 29,50 m², (vytvorenej z pôvodnej parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 249 m², na základe geometrického plánu č. XXX/XXXX, ktorý vyhotovil X. W., B.. T.. Y.), ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 31. októbra 2018. Za užívanie spoluvlastníckeho podielu v 1/2 na predmetnej nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, na ktorý pripadá výmera 29,50 m² je spotrebované plnenie zo strany žalovaného (aliquotne nájomné) za obdobie od 31. októbra 2018 do 31. decembra 2018 (vrátane), t. j. za 62 dní vo výške 80,68 eur, od 1. januára 2019 do 6. júla 2019 (vrátane), t. j. za 187 dní vo výške 243,33 eur, spolu vo výške 324,01 eur. Za užívanie pozemku zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. B., a to parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 78 m², v podiele 1/1, ktorú nadobudol, a to spoluvlastnícky podiel v 1/2, na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 30. januára 2018 a spoluvlastnícky podiel v 1/2 nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej

vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 23. apríla 2018. Za užívanie spoluvlastníckeho podielu v 1/2 na predmetnej nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, na ktorý pripadá výmera 39 m², je spotrebované plnenie zo strany žalovaného (aliquótno nájomné) za obdobie od 30. januára 2018 do 31. decembra 2018 (vrátane), t. j. za 336 dní vo výške 578,01 eur, od 1. januára 2019 do 6. júla 2019 (vrátane), t. j. za 187 dní vo výške 321,69 eur, spolu vo výške 899,70 eur a za užívanie druhého spoluvlastníckeho podielu v 1/2 na predmetnej nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, na ktorý pripadá výmera 39 m² je spotrebované plnenie zo strany žalovaného (aliquótno nájomné) za obdobie od 23. apríla 2018 do 31. decembra 2018 (vrátane), t. j. za 253 dní vo výške 435,23 eur, od 1. januára 2019 do 6. júla 2019 (vrátane), t. j. za 178 dní vo výške 321,69 eur, spolu vo výške 756,92 eur. Spolu predstavuje bezdôvodné obohatenie za užívanie parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 78 m², sumu vo výške 1.656,62 eur. Súčtom ako je to uvedené vyššie, si voči žalovanému uplatňuje nárok na finančnú náhradu vo výške 8.639,01 eur (2.054,24 eur + 2.343,12 eur + 446,61 eur + 1.814,41 eur + 324,01 eur + 1.656,62 eur).

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že žalobca vo svojej výpovedi tvrdil, že žalovanému doručil návrh na zámenu pozemkov, s čím žalovaný nesúhlasil, tak si uplatnil nárok na súde. Pred nadobudnutím pozemkov sa na ne nebol pozrieť, nakoľko ich pozná. Žalovaného vyzval na odstránenie oplotenia, pretože ak by tam to oplotenie nebolo, tak by mohol pozemky užívať. Nevie odkiaľ má vedomosť o tom, že oporný múr patrí žalovanému Vychádzal z predchádzajúceho súdneho sporu vo veci pani W. proti právnenému predchodcovi žalovaného. Prevýšenie medzi chodníkom a časťou pozemku, ktorý je v jeho vlastníctve je asi meter a pol. Svedok A. V. vo svojej výpovedi uviedol, že pracuje v autoškole u žalovaného. Nastúpil tam v roku 2017 ako automechanik. Pracovnú dobu má od 07:00 hod. do 16:00 hod.. Hneď ako nastúpil, žalovaný ho poučil o tom, že brány majú byť otvorené a nemajú sa zamykať a o tom, kde má parkovať a kde majú parkovať klienti. Nestalo sa, aby bola brána uzavretá. Jedná sa o rampovú bránu o dĺžke 4 až 5 metrov. Po predložení fotografie (na č. I. 214 súdneho spisu) povedal, že brána vyzerá ako zatvorená, ale mohlo to byť aj z dôvodu toho, že fúkal silný vietor, pretože keď fúka silný vietor, tak ju zatvorí, lebo je to nebezpečné, avšak uzamknutá nie je. Klienti môžu parkovať pri parcele č. XXXX/XX, na parcele č. XXXX/X už nemôžu parkovať. Po predložení fotografie (na č. I. 274 a č. I. 275 súdneho spisu) povedal, že autobus patrí autoškole. Podľa LV č. XXXX pre k. ú. B. žalobca je vlastníkom parcely K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku zastavaná plocha o výmere 7 m², v podiele 1/1, parcely K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku orná pôda o výmere 57 m², v podiele 1/1. Tieto parcely nadobudol žalobca na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 7. júla 2017. Podľa LV č. XXXX pre k. ú. B. žalobca je vlastníkom parcely K.-E. č. XXXX/X, druh pozemku zastavaná plocha o výmere 73 m², v podiele 1/1, ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 21. júna 2016. Žalobca je vlastníkom parcely K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku orná pôda o výmere 75 m², v podiele 1/1, ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 20. februára 2019. Podľa LV č. XXXX pre k. ú. B. žalobca je vlastníkom parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 157 m², v podiele 1/2, ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 29. januára 2018. Podľa LV č. XXXX pre k. ú. B. a geometrického plánu č. XXX/XXXX žalobca je vlastníkom parcely K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku orná pôda o výmere 59 m², v podiele 1/2, ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 31. októbra 2018. Podľa LV č. XXXX pre k. ú. B. žalobca je vlastníkom parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 78 m², v podiele 1/1, ktorú nadobudol, a to spoluvlastnícky podiel v 1/2, na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 30. januára 2018 a spoluvlastnícky podiel v 1/2, nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 23. apríla 2018. Žalobca listom z 1. apríla 2019 vyzval žalovaného na zaplatenie finančnej náhrady vo výške 7.250,99 eur z titulu bezdôvodného obohatenia a na odstránenie oplotenia z pozemkov. Žalovaný si prevzal list 2. apríla 2019. Znaleckým posudkom č. X zo 7. januára 2019, ktorý vypracoval Znalecký ústav: Technická univerzita v Košiciach, Stavebná fakulta, Vysokoškolská 4, 040 01 Košice, Znalecký ústav stanovil všeobecnú hodnotu nájmu dotknutých pozemkov vo vlastníctve žalobcu takto: v roku 2017 vo výške 15,89 eur/m² pozemku ročne, v roku 2018 vo výške 16,10 eur/m² pozemku ročne. Podľa

rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 10C/102/2015-86 z 25. októbra 2018 sa právne predchodkyne žalobcu od právneho predchodcu žalovaného domáhali vydania bezdôvodného obohatenia za parcelu K.-E. č. XXXX/X vo výške 520,- eur. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, pričom vychádzal z výšky nájomného 3,563 eur/m2/rok. Podľa listu mesta Prešov zo 7. júla 2021 betónové oplotenie, ktoré sa nachádza na parcelách Z.-K. č. XXX/X, E.-K. č. XXXX/XX, E.-K. č. XXXX/XX, Z.-K. č. XXX/X a E.-K. č. XXXX/X pre k. ú. B. je oporným múrom, ktorý je súčasťou cestného telesa miestnej komunikácie a chodníka na Q. ulici a bolo pravdepodobne budované spolu s cestným telesom tejto cesty. Bez tohto oporného múru nie je možná statická stabilita cestného telesa miestnej cesty a chodníka. Preto betónový múr nie je možné odstrániť bez poškodenia cestného telesa. Tento oporný múr patrí mestu Prešov. Oplotenie (vlnitý plech) na opornom múre tvorí oplotenie prevádzky nachádzajúcej sa za ním. Podľa kúpnej zmluvy z 26. augusta 2005 právny predchodca žalovaného nadobudol nehnuteľnosti v k. ú. B. zapísané na LV č. XXXX ako parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemkov zastavané plochy a nádvoria o výmere 6583 m2. Podľa kúpno-predajnej zmluvy zo 17. decembra 2008 právny predchodca žalovaného nadobudol nehnuteľnosti v k. ú. B. zapísané na LV č. XXXX ako parcela K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 80 m2 a zapísané na LV č. XXXX ako parcela K.-E. č. XXXX/XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 114 m2. Podľa LV č. XXXX pre k. ú. B. žalovaný je vlastníkom parcely K.-Z. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 288 m2, v podiele 1/2, ktorú nadobudol žalobca na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 27. júla 2018. Podľa pripojeného vyšetrovacieho spisu č. Y.-XXX/DI-W.-XXXX žalovaný ako poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená okrem iného aj na oplotení areálu autoškoly. Podľa uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 26D/1145/2016 žalovaný ako dedič po nebo Š. C. nadobudol aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, spolu s učebňou autoškoly a príslušným oplotením.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pozemky patriace žalobcovi sa nachádzajú v areáli autoškoly, ktorá je vo vlastníctve žalovaného. Areál je oplotený, pričom na parcelách Z.-K. č. XXX/X, E.-K. č. XXXX/XX, E.-K. č. XXXX/XX, Z.-K. č. XXX/X a E.-K. č. XXXX/X sa nachádza oporný múr, ktorý je súčasťou cestného telesa miestnej komunikácie a chodníka na Q. ulici a bol pravdepodobne budovaný spolu s cestným telesom tejto cesty. Bez tohto oporného múru nie je možná statická stabilita cestného telesa miestnej cesty a chodníka. V konaní nebolo preukázané, aby oporný múr bol vo vlastníctve žalovaného. Na predmetnom opornom múre sa nachádza oplotenie. Uvedené oplotenie je podľa názoru súdu vo vlastníctve žalovaného, ktorý ho nadobudol v rámci dedičského konania po nebohom Š. C., kde v zmysle dedičského rozhodnutia okrem iného nadobudol aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, spolu s učebňou autoškoly a príslušným oplotením. Vlastníctvu oplotenia žalovaným nasvedčuje aj tá skutočnosť, že v rámci trestného konania tvrdil, že mu bola spôsobená škoda okrem iného na oplotení pozemku a zároveň si uplatnil nárok na náhradu škody. Z uvedeného teda vyplýva, že sám žalovaný sa správal v rámci trestného konania ako vlastník oplotenia. Na parcely žalovaného E.-K. č. XXXX/XX, č. XXXX/XX, č. XXXX/X ako aj na parcely žalobcu je prístup cez dve brány. Predmetné brány sa nezamykajú. Táto skutočnosť vyplynula z výsluchu svedka, zamestnanca žalovaného, ktorý vypovedal, že hneď ako nastúpil, tak žalovaný ho poučil o tom, že brány majú byť otvorené a nemajú sa zamykať a taktiež kde má parkovať a kde majú parkovať klienti. Uvedené tvrdenie nebolo v konaní vyvrátené a zároveň ani žalobca nepreukázal, aby boli brány počas žalovaného obdobia zamknuté. Súd má za to, že na prijatie záveru, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil nepostačuje preukázanie, že pozemky žalobcu sa nachádzajú v areáli žalovaného, ktorý je oplotený. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, na parcely žalobcu je prístup cez brány, ktoré sa nezamknávajú. Žalobca v konaní nepreukázal, aby mu žalovaný bránil v prístupe na svoje pozemky a aby mu bránil v ich užívaní. Žalobca má voľný prístup na svoje nehnuteľnosti, pričom tieto môže užívať. Žalobca sám vo svojej výpovedi uviedol, že vedel, kde sa tieto pozemky nachádzajú a v akom sú stave. Žalobca v konaní poukázal na judikatúru českých súdov. Súd má za to, že žalobcom predložené rozhodnutia nie je možné aplikovať na uvedenú vec, keďže tieto vychádzali zo stavu, že nehnuteľnosti boli oplotené a zároveň uzamknuté, pričom vlastník nemal prístup na svoje nehnuteľnosti. V prejednávanej veci, ako už bolo uvedené vyššie, nebolo preukázané, aby bol areál uzamknutý a žalobca by nemal prístup na svoje nehnuteľnosti. Žalobca taktiež nepreukázal, aby nemohol užívať nehnuteľnosti spôsobom, akým mienil pri ich nadobudnutí, keďže na otázku, akým spôsobom chce užívať tieto pozemky odpovedal, že keby tam nebolo oplotenie, tak by mohol užívať tieto pozemky. Spôsob užívania však bližšie nespresnil. Žalobca v konaní predložil fotografiu, na ktorej podľa výsluchu svedka mal parkovať autobus žalovaného. Súd má za to, že ani z tejto fotografie nemožno dospieť k záveru, že žalovaný sa za žalované obdobie bezdôvodne obohatil. Z predloženej fotky nie je možné zistiť, kedy bola fotografia vyhotovená a či sa týka žalovaného obdobia. Žalovaný to

popieral. Dôkazné bremeno bolo teda na žalobcovi, ktorý ho neuniesol. V danom prípade súd poukazuje na výpoveď svedka, ktorý nastúpil do zamestnania k žalovanému v roku 2017, t. j. v období, od ktorého žalobca požaduje bezdôvodné obohatenie, a ktorý vypovedal, že hneď ako nastúpil, žalovaný ho poučil o tom, kde má parkovať a kde majú parkovať klienti. Uvedené tvrdenia svedka žalobca nevyvrátil. Súd sa nestotožnil so žalobcom, že rozsudkom sp. zn. 10C/102/2015 došlo medzi právnymi predchodcami žalobcu a žalovaným k právoplatnému vyriešeniu otázky hmotnoprávneho vzťahu strán sporu. Predmetný rozsudok vychádzal z obdobia od 11. marca 2013 do 11. marca 2015. V tomto rozsudku súd iba konštatoval, že W. K.-E. č. XXXX/X o výmere 73 m² je súčasťou areálu žalovaného. Súd sa vôbec nezaoberal tým, či žalobkyne majú prístup na svoju nehnuteľnosť a či je areál uzamknutý. Súd v danom prípade nie je viazaný právnym posúdením v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/102/2015. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že žalobca súdu nepreukázal získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktoré malo spočívať v užívaní cudzej veci bez právneho dôvodu v rozhodnom období, keďže jednoznačným spôsobom súdu nepreukázal, že žalovaný v rozhodnom období užíval nehnuteľnosti žalobcu.

6. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca v spore nepreukázal existenciu svojho nároku, tzn. nepreukázal, že by žalovaný skutočne neoprávnené užíval jeho nehnuteľnosti, v dôsledku čoho by mu vznikol majetkový prospech. Žalobca teda neuniesol dôkazné bremeno, pretože v spore žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný získal bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu, nepreukázal, že žalobcovi vznikla majetková ujma a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

8. Proti rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V súvislosti s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami tvrdil, že v podaní z 20. apríla 2021 vyslovene uviedol, že fotografie, ktoré do konania predkladá, boli vyhotovené 12. decembra 2018 (teda v rozhodnom období) a žalovaný to žiadnym spôsobom nepoprel. Keďže fotografie boli súdu zaslané ako elektronický súbor formátu JPG, dátum vyhotovenia fotografie je ľahko overiteľný prostredníctvom vlastností súboru, keď v záložke o podrobnostiach v časti dátum nasnímania figuruje dátum 12. december 2018 a čas 14:00, teda dátum, ktorý spadá do rozhodného obdobia. Z týchto fotografií zjavne vyplýva, že brány do areálu žalovaného sú uzatvorené, pričom fotografie vznikli 12. decembra 2018 (pracovný deň, streda) o 14:00 hod. za bezvetria (stromy zachytené na fotografiách nie sú ohnuté), čo bezpochyby dokazuje, že výpoveď svedka V. o tom, že brány majú byť otvorené (avšak z dôvodu bezpečnosti ich zatvárajú, keď fúka silný vietor) je nepravdivá a zavádzajúca, pravdepodobne ovplyvnená (svedkom spomínaným) ústnym poučením žalovaného. Tiež mal za to, že preukázal užívanie jeho pozemkov žalovaným, a to fotografiami, z ktorých je zrejme, že na jeho pozemkoch bol zaparkovaný prívos a v jeho pozadí autobus vo vlastníctve žalovaného, z ktorého je po škodovej udalosti, pri ktorej bolo prerazené oplotenie pozemkov už len vrak. Navyiac bola táto skutočnosť preukázaná aj výpoveďou svedka V. a výtlačkom z údajov katastrálneho operátu na podklade ortofotomapy, ktorú súdu doručil ako prílohu podania z 20. apríla 2021. Namietané nesprávne právne posúdenie veci a porušenie práva na spravodlivý proces vzhľadom na postupe súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodovaní v danej veci nevzal do úvahy, že v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 10C/102/2015 (medzi právnymi predchodcami žalobcu a žalovaným) došlo k vydaniu právoplatného rozsudku, ktorým súd priznal právnym predchodcom žalobcu požadované plnenie z dôvodu užívania ich pozemku žalovaným bez právneho dôvodu. Zároveň v tomto konaní riešil otázku (ne)oprávneného užívania pozemku žalovaným, ktorá má význam pri rozhodovaní o vydaní ním uplatneného bezdôvodného obohatenia. Rozdiel medzi predchádzajúcim konaním a aktuálne súdenou vecou je v období, za ktoré si uplatňuje žalovaný nárok. Vzhľadom na to sa domnieval, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k odklonu od rozhodnutia v pôvodnom konaní, ktoré súd nedokázal relevantným spôsobom odôvodniť. Súčasne, ak žalovaný v predchádzajúcom konaní nevznášal relevantné námietky voči nároku jeho právnych predchodcov, ale tak učinil až v tomto konaní, z právneho vzťahu založeného v predchádzajúcim konaní súd

musí vychádzať. Inak povedané, ak v predchádzajúcom konaní súd ustálil, že žalovaný na užívanie predmetného pozemku nemal žiaden právny titul, a preto vec posúdil ako bezdôvodné obohatenie, pričom ani v prejednávanej právnej veci žalovaný nepreukázal, že na užívanie pozemku nadobudol právny titul, vec bolo potrebné posúdiť rovnako, a síce ako bezdôvodné obohatenie sa žalovaného na jeho úkor. Vo vzťahu k nemožnosti užívať svoje nehnuteľnosti žalobca zdôraznil, že aj v prípade, ak by sa ako pravdivé ukázalo tvrdenie žalovaného o neuzamykaní svojho areálu, či neužívaní jeho pozemkov, s poukazom na všeobecné užívanie miestnych komunikácií v posudzovanej veci ulice Q. má právo vstupovať na svoje pozemky práve z ulice Q., v čom mu bráni oplotenie žalovaného, ktoré žalovaný aj napriek jeho výzve z 1. apríla 2019 ani doposiaľ neodstránil. Avšak disponuje právom užívať pozemnú komunikáciu - miestnu cestu (ulica Q. v W.), z ktorej by v prípade odstránenia oplotenia žalovaného mal zabezpečený právne bezproblémový a oprávnený prístup k svojim pozemkom nachádzajúcim sa teraz za oplotením žalovaného, teda v areály žalovaného. Na základe uvedených skutočností žalobca žiadal odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že po výpovedi svedka A. V. žalobca jeho výpoveď nijako nespochybňoval. Pokiaľ ide o fotografie, o ktorých žalobca tvrdí, že boli vyhotovené 12. decembra 2018, ide len o rukou dopísaný dátum, čo vôbec nepreukazuje, že boli vyhotovené 12. decembra 2018. Upozorňuje, že je potrebné rozlišovať dve oplotenia s bránami. Prvé oplotenie s bránou je oplotenie, ktoré sa nachádza na parcelách žalobcu a o ktorom tvrdí, že nie je jeho vlastníkom a druhé oplotenie, kde sa nachádza budova autoškoly, pričom tieto nehnuteľnosti má oplotené a uzavreté a areál je strážený psom. Ide o červenú dvojkridlovú bránu, ktorá je viditeľná na fotografii, ktorú žalobca doložil do súdneho spisu, na ktorej je viditeľná aj prvá brána dlhá 4 až 5 metrov (rampa) upevnená na pántoch, ktorá je otvorená, ide o bránu z Q. ulice. Trvá na tom, že nie je vlastníkom oplotenia, ktoré sa nachádza na pozemkoch žalobcu, plechové oplotenie je súčasťou oporného múru aj s poukazom na spôsob uchytenia plechového oplotenia k opornému múru a že oporný múr sa nenachádza na parcelách, ktorých je vlastníkom. Nie je mu zrejmé, čo si súd vykladá pod pojmom oplotenie podľa dedičského konania, keď sporný múr pozostáva z betónového oporného múru a plechového oplotenia. Taktiež pripomína, že na pojednávaní sa vyjadril k trestnému spisu, keďže policajtom povedal, že je majiteľom areálu ako aj poškodeného vozidla a oplotenie je tu ešte z čias štátnej autoškoly, avšak policajtom to bolo zadokumentované inak. Parcely, za užívanie ktorých požaduje žalobca náhradu, kúpil tak ako ležia a stoja, teda so všetkým čo sa na nich nachádza, teda pravdepodobne aj oporný múr a oplotenie, čo vyplýva z obsahu predmetných zmlúv. Zároveň podotýka, že geodet, ktorý vypracoval geometrické plány predložené žalobcom do súdneho spisu sa musel dostať na jeho parcely, čo je dôkazom toho, že vstup na pozemky je voľný, nakoľko nemal ani vedomosť o tom, že vyhotovujú geometrické plány. Aj dopravná nehoda sa stala 29. augusta 2017, kedy bol štátny sviatok a záchranné zložky sa dostali bez jeho prítomnosti na pozemok, čo svedčí o tom, že brány neuzamykajú. Rozporuje výšku náhrady za nehnuteľnosti s poukazom na rôzne druhy pozemkov, za ktoré si žalobca uplatňuje náhradu. V znaleckom posudku, ktorý predložil, je ocenená len parcela Z.-K. č. XXX/X a Z.-K. č. XXX/X, takže nie je preukázaná hodnota náhrady za ostatné nehnuteľnosti. Taktiež nie je preukázaná náhrada jednotlivo, za každý kalendárny rok v rámci rozhodného obdobia, tak ako to predpokladá súdna prax. Rozporuje aj porovnávací materiál, z ktorého vychádza znalecký posudok, a to nielen z časového hľadiska, taktiež nevie či sú to zmluvy účinné, t. j. či trvali v čase vypracovania znaleckého posudku alebo nie, nie je zrejмый ani charakter pozemkov, za ktorý žalobca požaduje náhradu. To platí aj pre ďalšie zmluvy, ktoré žalobca doložil do spisu ohľadom preukázania náhrad za užívanie. Považuje za potrebné si uvedomiť, že vlnitý plech na opornom múre postavenom na dotknutých parcelách plní funkciu bezpečnostného záchytného zariadenia v zmysle STN 73 6101 za cestným telesom miestnej cesty a príslušného chodníka, ktoré sú vybudované na násype podopretom predmetným oporným múrom s oplotením. Ide o úplne iné pozemky, za ktoré žalobca požaduje náhradu v porovnaní so žalobcom predloženým a ním spochybňovaným porovnávacím materiálom, pretože ak by žalobca chcel užívať tieto parcely, musel by prekonať prevýšenie dvoch metrov medzi cestou - chodníkom a samotnými parcelami, čo by ovplyvnilo aj samotný spôsob užívania parciel, ich cenu a či vôbec je možné akokoľvek zasahovať do oplotenia, ktoré plní funkciu bezpečnostného zariadenia. Pri parcelách Z.-K. spochybňuje ich výmeru, nakoľko ide o výmeru len orientačnú. Navyše žalobca požaduje náhradu aj za plochu oporného múru, hoci je nesporné, že vlastníkom oporného múru je Mesto Prešov. Zdôrazňuje, že parcelu Z.-K. č. XXX/X v k. ú. B. nadobudol, tzn. vklad bol povolený 27. júla 2018, preto minimálne čo do náhrady za obdobie do 26. júla 2018 mu náhrada neprináleží, lebo nebol vlastníkom tejto parcely. Podstatné, ale je aj to, že na tejto parcele sa nachádza aj vstupná brána, v dôsledku čoho ani nemohol minimálne do 26.

júla 2018 žalobcovi brániť vstupovať na všetky jeho parcely. Žalobcovi nebráni v užívaní jeho pozemkov, parcely žalobcu neužíva, užíva len parcely, ktorých je vlastníkom. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

10. K vyjadreniu žalovaného podal žalobca odvolaciu repliku, v ktorej zopakoval svoje podstatné argumenty uvedené už v odvolaní a opätovne žiadal odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. K odvolacej replike žalobcu podal žalovaný odvolaciu dupliku, v ktorej uviedol, že vyjadrenie žalobcu považuje za účelové, zavádzajúce, v celom rozsahu klamlivé a veľmi všeobecné. Trvá na svojich vyjadreniach vo veci samej ako aj na svojom predchádzajúcom vyjadrení. Na základe toho žalovaný opätovne navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

16. Pokiaľ žalobca tvrdil, že ním predložené fotografie (nachádzajúce sa na č. I. 213 - 215 súdneho spisu) boli vyhotovené 12. decembra 2018, odvolací súd konštatuje, že z predmetných fotografií nie je možné zistiť, kedy boli vyhotovené. V nadväznosti na to odvolací súd dodáva, že aj keby bol žalobca preukázal, že fotografie boli vyhotovené v rozhodnom období, tým, čo bolo na týchto fotografiách zachytené, nevedel preukázať, že brány do areálu boli uzamknuté, resp. že v danom čase sa nemohol do areálu dostať. Napokon aj sám žalobca v odvolaní poznamenáva, že z týchto fotografií zjavne vyplýva, že brány do areálu žalovaného sú uzatvorené, nie že brány do areálu žalovaného sú uzamknuté. Uzatvorenú bránu je možné otvoriť a následne je možné do areálu vojsť bez toho, aby ju bolo potrebné nejako inak prekonávať a teda jeho skutkové tvrdenie o uzamknutí brán so zamedzením prístupu žalobcu nebolo k konaní preukázané.

17. Rovnako, ak žalobca tvrdil, že predloženými fotografiami preukázal užívanie svojich pozemkov žalovaným, odvolací súd zdôrazňuje, že z fotografií založených v súdnom spise nie je jasné, kedy boli vyhotovené, a preto, aj keď sú na týchto fotografiách zachytené motorové vozidlá zaparkované v areály žalovaného, nie je možné zistiť, kedy boli tieto autá na týchto pozemkoch zaparkované, ale ani to, či motorové vozidlá zachytené na fotografii nachádzajúcej sa na č. I. 213 súdneho spisu sa tam nachádzajú z dôvodu, že v predmetnom areály je vykonávaná určitá podnikateľská činnosť alebo sú tam zaparkované náhodne bez toho, aby prišli do kontaktu s podnikateľskou činnosťou realizovanou v tomto areály žalovaným.

18. Čo sa týka námietky žalobcu, že súd prvej inštancie nevezal do úvahy výsledok konania vedeného Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 10C/102/2015 a neprihliadol na to, ako súd v tejto veci vyriešil otázku, ktorá mala podľa neho význam aj pre rozhodnutie v danej veci, odvolací súd uvádza, že samotná skutočnosť, že stranami sporu boli právni predchodcovia sporových strán a predmetom konania bolo takisto vydanie bezdôvodného obohatenia, ešte neznamená, že súd prvej inštancie mal aj v tomto spore žalobe vyhovieť, pretože súd nie je viazaný iným rozhodnutím v obdobnej veci, aj keď stranami predchádzajúceho sporu sú právni predchodcovia sporových strán, čo potvrdzuje aj ustanovenie § 193 CSP, v ktorom sú taxatívne vymenované iné rozhodnutia, ktorými je súd viazaný. K tomuto odvolaciemu dôvodu poukazuje odvolací súd na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/115/2016 v ktorom sa okrem iného uvádza: „Prejudiciálna otázka a jej posúdenie nesmie byť nikdy poňaté do výroku súdneho rozhodnutia. Výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť. Inak povedané prejudiciálny účinok právoplatnosti skoršieho rozsudku v novom (ďalšom) občianskom súdnom konaní s neidentickým predmetom konania (inak by tu bola prekážka rei iudicatae) je pre súd záväzný, ak právoplatným rozsudkom už bolo o danej otázke rozhodnuté. Aby však takéto posúdenie bolo záväzné, otázka, ktorá je predbežnou otázkou v novom ďalšom konaní, musela byť v predchádzajúcom súdnom konaní právoplatne skončenom priamym predmetom sporu a musela byť posúdená vo výroku rozsudku. Právne posúdenie predbežnej otázky v odôvodnení rozhodnutia nemôže predurčovať hmotnoprávny stav pre rozhodnutie, ktoré ešte súdom nebolo vydané, pretože by tým dochádzalo k obmedzeniu subjektívneho hmotného práva žalobcu a jeho výkonu. Súd je teda viazaný iba výrokom rozsudku, nie jeho odôvodnením. Pre súd je záväzné posúdenie predbežnej otázky uskutočnené v inom konaní medzi totožnými účastníkmi, ak ide o otázku riešenú vo výroku rozhodnutia, t.j. otázku, ktorá bola predmetom konania, pričom riešenie ostatných otázok, s ktorými sa súd musel v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať, nie je pre súd v inej veci záväzné (porovnaj rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 26 Cdo 2804/2012 z 12. júna 2014 a sp. zn. 32 Cdo 4004/2014 z 3. decembra 2013). Rovnako na uvedenú problematiku hľadí aj NS ČR sp. zn. 32Cdo/4004/2011, ktorý v predmetnom rozhodnutí uvádza: „Pro soudy je výrok pravomocného rozsudku v jiných než statusových věcech záväzný potud, pokud posuzuje jako předběžnou otázku mezi účastníky právní vztahy, které byly pravomocně vyřešeny soudním rozhodnutím. Z toho však nelze dovozovat, že pro soud je záväzné řešení kterékoliv z otázek, jimiž se soud (popř. jiný orgán) musel pro potřeby svého rozhodnutí vypořádat. Ustanovení § 135 odst. 2 o. s. ř. je třeba v případě, že půjde o rozhodnutí soudu, vykládat v souvislosti s ustanovením § 159a o. s. ř.; posouzení předběžné otázky jiným soudem je tudíž pro soud záväzné tehdy, když byla tato předběžná otázka řešena ve výroku rozhodnutí. Řešení otázky, která nebyla přímo předmětem sporu v jiném řízení a o níž proto jiný soud nerozhodoval ve výroku, nýbrž se s ní (jako s otázkou předběžnou) pro účely svého rozhodnutí vypořádal toliko v odůvodnění svého rozhodnutí, pro soud v jiném řízení záväzné není.“

19. Z fotografií, ktoré žalobca doložil do súdneho spisu je zrejmé, že v areály sa nachádzajú dve oplotenia. Prvé oplotenie s bránou je oplotenie s oporným múrom, ktoré sa nachádza na parcelách žalobcu a druhé oplotenie s červenou dvojkrídlovou bránou, ktorá je viditeľná na fotografii, kde sa nachádza budova autoškoly. Brána prvého oplotenia z Q. ulice vyhotovená ako rampa upevnená na pántoch, nie je uzamknutá. Druhé oplotenie s červenou dvojkrídlovou bránou je žalovaným strážené a aj využívané na jeho podnikateľskú činnosť. K argumentácii žalobcu, že prístup do areálu mu znemožňuje oplotenie, ktoré žalovaný ani napriek jeho písomnej výzve neodstránil, odvolací súd konštatuje, že v prvoinštančnom konaní bolo preukázané, že oplotenie postavené na opornom múre, ktoré je súčasťou cestného telesa miestnej komunikácie nebráni žalobcovi vo vstupe do areálu kde sa nachádzajú pozemky v jeho vlastníctve cez bránu prvého oplotenia z Q. ulice vyhotovenú ako neuzamknutá rampa, a preto odvolací súd hodnotí žalobcom uvádzané argumenty týkajúce sa ním vymieneného miesta vstupu do areálu ako irelevantné.

20. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalobcu bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalovanému proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).